

VIAduktis

"Jauni cilvēki – Jauna avīze"

KO TAD PIEDĀVĀJAM ŠAJĀ NUMURĀ:

REDAKTORU SLEJA UN AFIŠA

Pāris vārdu no avīzes redaktores – levas Valaines un kultūras anonisi Valmierā.

PROBLĒMA

Kas būtu tas labākais - augstskola ar sliktu tēlu vai augstskola vispār bez tēla

CEĻOJUMS

Kā mēs braucām Adamova trapu lūkoties jeb ceļojums uz Latgali

NOBIJS

"Kurš būtu domājis ka šādu zīda kaklasaiti tu apgleznoji pati!"

NOTIKUMS

Augstskolas "minoritāte" izcīnīja divas galvenās balvas reģionālajos konkursos "Miss & Masters '2000". Bet dāmas?

IESPĒJAS

Ja vēlies tad brauc, piedalies, palidzi organizēt šajā sadaļā minētajos pasākumus starp kuriem ir konferences, forumi, sab.organizācijas u.c.

ALUMNI

Ko tagad dara VIA absolventi? Šoreiz par KSA nodaļas nu jau bijušajiem studentiem.

INTERESANTI

Daži psiholoģiskie "knifi", kas dažiem atvieglo un citiem, savukārt, sarežģī dzīvi.

NOSKAŅA

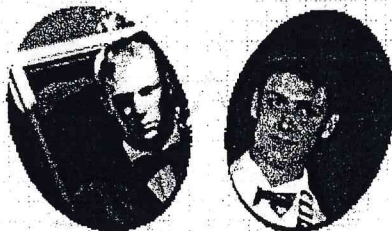
Japāņu haiku neizprotama burvība un pāris rindināš noslēptais skaistums. Palasi.

KONKURSI un JOKI

Cittautiešu virtuves noslēpumi, studentu dzeja, ledusskapja derīgie padomi un citi nenopietni labumi atslodzes brīžiem.

Pašiem savi "Misteri"

Divi puisi no mūsu augstskolas:

- Andrejs Hāns (POL III.)

- Aigars Vītols (POL IV.) reģionālajos

skaistuma konkursos ir kāpuši

visaugstākajos goda pjedestāla

pakāpienos un nākošgad februārī

dosies uz Rīgu piedalīties valsts līmeņa

konkursā.

Lasi intervijas 7.lpp.

PROBLEMĀTISKS JAUTĀJUMS – augstskolas tēls

Vidzemes augstskola ir jauna institūcija, kuras vārdu pasaulē nes studenti, pašpiedzēji un visi tie, kam jebkad bijusi kāda saskarsme ar universitāti radot gan pirmo, gan kārtējo iespaidu par šo mācību iestādi. Vai pirmais iespaids ir vispatiesākais? Ne vienmēr. Taču dažkārt tas ir atmiņā vispaliekošākais.

Visu rakstu lasi 2.lpp.

Ceļojums uz Latgali.

Ceļošana neapšaubāmi ir viens no dzīves priekiem. Ceļot var dažādos veidos un dažādām vietām. Pārsvārā pie mums ir cieņa apceļot Rietumu valstis un vēl tālākas zemes, kur it kā ir daudz labāk nekā pašmājas. Taču vai mēs maz pazīstam paši savu mazo Latviju? Cik daudz mēs esam redzējuši un iepazīnuši no Latvijas jaukumiem? Kaut vai pēc savas pieredzes varu teikt, ka mums vēl daudz kas izziņams.

Visu rakstu lasi 3.lpp.

Kā radās iesvētības?

Iesvētības ir viens no dzīves posmiem lielākajā daļā skolu. Lai arī to rašanās iemesls un laiks skaidrī nav zināms, tomēr varbūt te var vīkt paralēles ar dažādām ciltīm, kur ieejot vīriešu/sieviešu kārtā ir javeic dažādi grūti pārbaudījumi, lai apstiprinātu savu spēju būt derīgam savai ciltij - pietiek palasīt National Geographic vai paskatīties zinātniskās filmas. Tāpēc arī pie lietas būtības pieder tas, ka šādos gadījumos ir jārada labākais, uz ko spēj, lai pierādītu sev un citiem, ka Tu esi pilntiesīgs te atrasties. Un tā ir reāli pirmā reize, kad pārējie "cilts biedri" jūs redz, un viņiem veidojās pirmais priekšstats.

Visu rakstu lasi 5.lpp.

VIA absolventu nodarbošanās.

KO tagad dara VIA absolventi? Labs jautājums uz kuru bija grūti iegūt atbildes. Jaunajiem sabiedrisko attiecību speciālistiem, kas iegrimuši savos darbos, grūti bija atrast brīvu brīdi, lai atrautos no uzņēmīgās darba rutīnas 9.lpp.

Piena produkts studentam – sviests :)

Daži joki un nenopietnas runas 13.lpp.

VIADUKTS

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

novembris 2000

REDAKTORA SLEJA

PROBLĒMA

Kas ir labāk augstskola ar sliktu imidžu vai augstskola bez imidža? (sākums 1.lpp)

Kā un kas Vidzemes augstskola veido tās tēlu? Galvenokārt tie ir studenti. Kā? Ar savu rīcību augstskolā un ārpus tās. Tie piedalās starptautiskās konferencēs, projektos, konkursos, pierāda sevi prakses un arī darba vietās, stāsta par sevi un savu universitāti pazīstamiem un tikko iepazītājiem cilvēkiem.

Nesen vētru ūdens glāzē izraisīja kādas jaunas studentes intervija Lauku avīzē. "Kojās nekad neesi viens. Jau tad, kad pieteicos uz istabiņu, zināju vai vismaz nojautu kas būs un kā ..." sākās intervija, kas izraisīja plašu rezonansi studentu vidū. Vīneta Silkāne savā e-pasta vēstulē studentiem minēja gadījumu: "Šī mācību gada sākumā uzzināju par studentu sniegtu informāciju kādā prakses vietā. Pateicoties šai aktivitātei, potenciālie darba devēji teica, ka nevēloties, lai pie viņiem strādātu ViA studenti un ViA absolventi, jo tā jau esot augstskola, kura nemaz nav jāmācas, pietiekot, ja parādās reizi nedēļā." Lai katrs pats padomā ko no šī būs mācīties, bet es vēlētos vedināt uz pārdomām kādā veidā varētu paši studenti apzināti veidot savas augstskolas tēlu?

Vai tā varētu būt kampaņveidīga skola simbolikas izmantošana: T-krekli, pildspalvas, cepurītes, lietussargi... (Pašlaik ir redzēti tikai T-krekli un lietussargi.) Vai būtu iespējama efektīvāka studiju kampaņa pavasarī, studiju uzsākšanas laikā? Un kam par to būtu jādomā? Vai studentu valdei? Uz jautājumu, kas tiek domāts šajā sakarā atbild valdes priekšsēdētājs Viesturs Zeps.

Tapšanas un noformulēšanas stadijā ir ideja par augstskolas popularizēšanu vidusskolēnu vidū. Studenti izplatītu informāciju savās vidusskolās un ģimnāzijās. Noteikti tiks pārdoti ar T krekli, ir tapusi ideja par sporta tērpiem valstsiska mēroga sacensībām. Sūtiet savas idejas par to, kā uzlabot augstskolas tēlu! – Adrese – "Viadukta" pastkaste Cēsu ielā 4

Intervijas ar dažiem studentiem pieskaroties augstskolas tēla tematam:
Jautājums - "Kā tu veido augstskolas tēlu?"

Juris, BV IV

Ar visu, ko daru ārpus augstskolas, kur es saku, ka esmu no Vidzemes augstskolas – piedaloties konkursos, studentu tūsi, strādājot prakti. Arī runājot ar cilvēkiem par augstskolu, studējot ārzemēs, piedaloties Baltijas Starptautiskās Vasaras skolas organizēšanā.

Enārs, TUR II

Stopējot parasti nekad daudz nestāstu, vienkārši ar mani neviens daudz nerunā. Tas vairāk notiek draugu kompānijā – stāstu par augstskolu draugiem, paziņām. Šeit ir interesanti mācīties un nav nemaz tik grūti.

Dagnija, KSA IV

Stopējot stāstu visiem šoferiņiem cik salīdzinoši ar citām Latvijas augstskolām Vidzemes augstskola ir perfekta. Par to, ka esmu šausmīgi priecīga, ka šeit mācos un ka to nenozēlošu. Ar lepnumu nēsāju Via krekliņu un lietussargu un aktīvi piedalos Baltijas Starptautiskās vasaras skolas organizēšanā.

Artis POL III

To var veidot tikai ar savu rīcību. Aizstāvēt Via godu pasākumos, konkursos, projektos u.c. aktivitātes. Visbiežāk nākas sastapties ar viedokli, ka Vidzemes augstskola ir lauku skola, un es saku - nu nav lauku skola! Stāstu par to draugiem un parādu sevi kā labu darbinieku savā darbavietā "Baljos".

— Ieva

A F I Š A

Galerija "Laipa" Rīgas iela 27A

20.11 – 08.12

Izstāžu sērija "Vidzemes naivisti",

Edgars Krīgers.

09.12 – 05.01.2001

Vidzemes mākslinieku mazo formu darbu konkurss – izstāde "Gaismas pieskāriens".

Valmieras drāmas teātris

Lielā zāle

9.12; 21.12;

18.30 "Krustojums ar galveno ceļu"

5.12 11.00 un 14.00 "Mērija Popinsa".

7.12 11.00 "Zaķa mīlestība".

8.12 18.30 "Tās dullās Paulīnes dēļ".

15.12, 16.12 18.30 un 17.12 13.00

Pirmizrāde "Šie salkdie Ziemassvētku sapņi jeb liktenim tā labpatikās".

23.12 17.00 Ziemassvētku balles teātrī

Apaļā zāle

9.12 16.00 "Okeānā kāds svilpj"

14.12 18.30 "Savējie sapratīs"

10.12 un 16.12 13.00 "Tikumības komēdija"

22.12 18.30 "Amerikāņu sapnis".

5.12 18.30 Sieviešu kora "Jumara"

koncerts "Jumara Ziemassvētkos".

19.12. 18.30 Kamergrupas "Kaķi"

koncerts "Lai šajā Ziemassvētku brīdī

dziesmā novēlam tā..."

20.12 18.30 Literāri muzikāla

kompozīcija "Atmetiet šaubas,

aizmirstiet rūpes..."

VIADUKTS

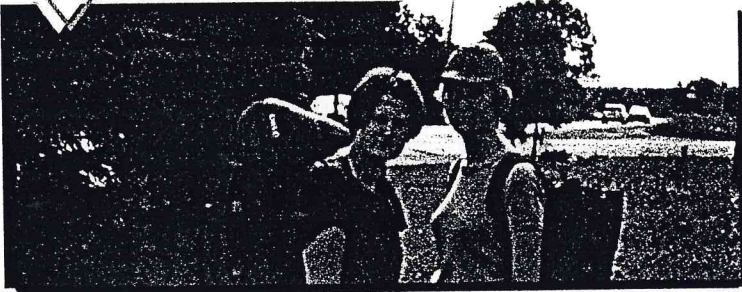
Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

novembris 2000

CEĻOJUMS

Kā divas studentes uz Latgali ceļoja (sākums 1.lpp)

Tieši ar šādiem izzināšanas mērķiem es ar savu kolēģi Aigu devos ceļojumā uz mūsu Latvijas pakalnaināko un ezeriem bagātāko vietu Latgali. Ceļojums aizsākās šā gada 20.jūnijā Salaspilī, kad mēs braši uzsācām uz šosejas un pacēlām roku ar tradicionālo pacelto tkšķi. Tur gan vēl stāvēja arī citas aizdomīga paskata cabītes, bet mūsu ekipējums, lielās mugursomas un vēl telts, norādīja uz mūsu īstajiem nolūkiem. Varbūt tieši tāpēc, ka mēs izskatījāmies pēc īstiem tūristiem, mums tik veikli veicās ar stopošanu – drīz vien jau mēs bijām ceļā virzienā uz Latgales pusi, tas nekas, ka braucamrīks bija kravas automašīna, kas nebrouca pārāk ātri. Tā nu mēs ziļēdamas, kas gan mūs priekšā sagaida, ar 10Ls katras kabatā, speķa gabalu, makaronu paku, rupjmaizes gabalu, 5 gurķiem un nevienu paziņu Latgales pusē ieceļojām Krustpilī. Laiks bija karsts un saulains, un ceļš uz Jēkabpili pāri tiltam, uz kuru nekrīt neviena ēna, ar mūsu somām izrādījās grūtāks, nekā kāds varētu iedomāties. Bet, kad beidzot bija sasniegts Jēkabpils TIC (tūrisma informācijas centrs), mūsu ekipējums tika atstāts tur un mēs svētlaimē gājām apskatīt Jēkabpili.

Par galveno apskates mērķi kļuva Jēkabpils pareizticīgo vīriešu klosteris, kura meklējumos mēs maldījāmies labu laiku, līdz sapratām, ka mēs tam bijām jau pagājušas garām, jo tā izrādījās pavisam parasta koka māja. Kad nu mēs bijām izstaigājušas Jēkabpils šaurās ieliņas un pasēdējušas daugavmalā, kā arī kaut kā tikušas vaļā no kāda mākslas veikaliņa pārdevēja, kurš mūs noturēja par potenciāliem pircējiem un piedāvāja dažādus suvenīrus un sudraba blašķītes kā ideālas dāvanas draugiem vidēji 15Ls vērtībā (skaistas jau, protams, bija, bet 1 tāda blašķīte un mums ne kapeikas), mēs devāmies atpakaļ uz TIC pēc savām mantām un, lai uzzinātu, kur varam uzslīet savu telti. Pēc norādījumiem uz Jēkabpils karjeru jeb Radžu ezeru, mēs devāmies tieši turp, bet izrādījās, ka tur tāds vienkāršs parks vien ir un normālas vietas, kur varētu uzslīet telti, vienkārši nav, ja vien netraucē tas, ka

cilvēki tur staigā apkārt, braukā ar riteņiem, staidzina savus sunus, turklāt netālu dzīvo čigāni. Laimīgas sagadīšanās dēļ ceļā gadījās labi cilvēki, pusmūža vecuma laulātais pāris, kuri paši piedāvāja palikt pie viņiem šķūnī uz siena. Nu ko, Dieva pirksts!!! Jāteic gan, ka vīrs tajā vakarā bija īpaši jautrā prāta, taču viņa runcene (viņi viens otru sauca par runčiem) arī tāpat bija ļoti viesmīlīga un izlīdzēja nabaga studentiem.

Nākošajā dienā mūsu ceļš veda tālāk, uz Līvāniem un tad ar gāzes izvadātājmašīnu gaziku pa grantētu un nežēlīgi putekļainu ceļu uz Preiļiem, kur mēs apskatījām tradicionālās latgaliešu keramikas darbnīcu -muzeju, kur arī iegādājāmies māla krūzītes. Preiļu pils parkā izložījām drupas, kas palikušas no kāda stāļa, Preiļu TIC kārtējo reizi pārliecinājāmies par visu mūsu sastapto latgaliešu maktenu atsaucību un laipnību. Uz vakara pusi mēs devāmies uz Aglonu, kur plānojam nakšņot kempingā. Veiksmīgi tikušas galā un atradušas kempingu ezera malā, kur atkal svētlaimīgi izkravājam savas mantas, vēl devāmies vakara apgaitā uz Aglonas katedrāli, kas atradās pavisam pretējā Aglonas malā, tomēr, ja uz turieni aizved vietējais policijas priekšnieks, kas arī kempinga saimnieks, tad jau arī atpakaļceļš tik nogurušiem ceļiniekiem kā mēs neliekas nekas traks. Jā, katedrāle gan bija gana iespaidīga, arī tās atrašanās vieta starp diviem ezeriem un tādā jaukā pakalnainā vietā rada patīkamu iespaidu. Neviens gan nesekoja līdzī, kādā apģērbā mēs tajā iegājām, jo, skatoties pēc noteikumiem, mūs būtu uzreiz jāizmet ārā. Pašā Aglonā gan ir pat vairāki veikali, bet pats par sevi tas ir tikai tāds ciems vien. Jautrība sākās, kad vakarā mēs abas pūlējāmies uzvārt makaronus un uzcept nopirktais desiņas uz padomju laika grilla. Neviena no mums abām īpašs speciālists šajās lietās nav, bet gudri mācīt jau visiem patīk. Tāpat arī mūsu kempinga mājiņas kaimiņam, apmēram 35 gadu vecam vīrietim, kurš manāmi nebija latvietis un centīgi vēlējās mūs iemācīt apieties ar grillu, pametot novārtā savu mīļoto, kas bija manāmi jaunāka par viņu un kā vēlāk izrādījās arī par mums abām, turklāt vēl reiz arī bija izkritusi no piektā stāva. Bet to mums nestāstīja jau pieminētais vīrietis, par to mēs uzzinājām Krāslavā, kad šo meiteni vēlreiz satikām un blakus bija zinoši cilvēki (vai Latgale nav maza?!). Pats gudrinieks mums klāstīja par pliku zivi, kas noteikti ir jānobauda (izrādījās tomēr, ka pliku var ēst tikai kādu Melnās jūras zivi), par to, ka kādu reizi ir noteikti jāiet jūrā, kā pareizi jālauz zari pret grilla malu un kādi zari vispār ir jālasa. Kad nu beidzot mēs bijām izcīnījušas vakariņas un tikušas vaļā no mūsu gudrā padomdevēja visos dzīves jautājumos (viņš ar savu daiļavu vizinājās laivā un ļāvās viņas valdzinājumam...), varējām mierīgi pasēdēt, pamalkot latgaļu alu no latgaļu krūzēm un apspriest iepriekšējos notikumus,

VIADUKTS

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

novembris 2000

(turpinājums)

kas radīja ne mazums jautrības. Bet tas vēl nebija viss. Nākošajā dienā lielā jautrība atsākās, kad atklājās istā Latgales vīriešu daba.

Ejot cauri Aglonai uz Krāslavas ceļa pusi mums tika pievērsti ne mazums uzmanības no visiem ciema iedzīvotājiem, bet, kad atlaidāmies ēnā atvilkt elpu, pie mums piebrauca vietējais ciema kovbojs žigulī, sāka cienāt ar alu un piedāvāja palikšanu viņa mājās, teicās, ka tas nav joks, viss ir serjozno. Tā kā mēs vēl gribējām tikt arī tālāk un arī palikt sveikā, kaut kādā veidā tikām no viņa vaļā, kas nemaz nebija viegli, un devāmies taisni uz Krāslavas ceļu, kas bija pavisam izmiris, nemanīja nevienas mašīnas. Kad pēc veiklas peldes blakus ezerā atgriezāmies atpakaļ uz ceļa, kādu laiku uz tā nebija manāma nekāda dzīvība, izņemot Aigas no karstuma līmošais stāvs. Un tad notika brīnums: pa ceļu brauca mašīna, kas gan izrādījās ātrās palīdzības auto, tomēr tas apstājās un piedevām devās tieši uz Krāslavu. Dieva zīmes! Šoferītis pat, uzzinājis par mūsu nodomiem apceļot Latgali, piedāvāja mums palikt savā dzīvoklī, kas stāv tukšs, jo visa viņa ģimene vasarā dzīvo laukos. Tā nu mums sanāca palikt Krāslavā drusku ilgāk, nekā bija domāts, jo tuvojās brīvdienas, un kā zināms tad ar stopošanu veicas sliktāk. Un tāpēc, padzērušās no kāda strauta Krāslavas centrā pasmelto ūdeni (tur ūdeni ņem daudzi krāslavieši), paēdušas speķi ar makaroniem un gurķiem, devāmies Krāslavas aplūkošanā.

Pēc pastaigas par interesantu nodarbi atslodzei izrādījās krāslaviešu novērošana, sēžot uz soliņa Krāslavas centrā. Kādi tik tur cilvēki nestaigā! Turklāt mēs pat, tikai mierīgi sēžot, izpelnījāmies apkārtējo urbjošos skatienus. Nav jāsaka, ka drīz vien divi no tur apkārt staigājošajiem vīriešu kārtas pārstāvjiem piesēdās klāt uz mūsu soliņa un aicināja kopīgi iedzert alu. Vakars brīvs, kas mums svešā pilsētā! Tā nu mēs piedrojamies Robertam, kas kā izrādījās nezināja, kas ir Prāta Vētra, un Jurijam, kurš

gan nebija garāks nekā es bez galvas, bet tas netraucēja puisim izplūst pēkšņas mīlestības apliecinājumos pret mani.

Laikam jau tieši alutiņš vai vēl kaut kas stiprāks bija tas, kas lika viņam visu laiku atkārtot: Jūbju djevuška, Jūbju!!! Bet tad mēs no viņa veiksmīgi tikām vaļā, iegalvojot, ka pulkstenis ir 9 no rīta nevis vakarā. Pēc tam Roberts mūs veda pastaigā pa Adamova trapu (Roberts nekādi nevarēja atcerēties, kā latviski ir taka, pēc tam pat mēs ar Aigu to taku saucām par trapu), kuru varētu salīdzināt ar Siguldas takām. Pēc tādām pastaigām mēs līdz savai naktsmītnēi gājām gandrīz strepuļodamas. Nākošajā rītā mūs modināja zvans pie durvīm, kas liecināja par Robertu ar viņa pudeli rokās. Tik viegli no Latgales puisiem vaļā netikt! Tā nu mums sākās Līgo svētku svinēšana. Uz vakara pusi pie mums ieradās ātrās palīdzības šoferīša sieva, kas iesākumā raudzījās uz mums aizdomīgi, bet tad uzaicināja sev līdzī uz laukiem svinēt Līgo vakaru. Tad nu mums tie svētki izvērtās jautrāki, tur sagaidīja kaimiņu Andris, kas dzīvē patiešām runā tāpat kā Savādi gan Jāņi. Mūsu labais šoferītis, arī viņa viens dēls, kuri abi strādā ātrajā palīdzībā, mūs apgaismoja par to, kā patiesībā dzīvo Latgalē, kas uz 17-gadīgas meitenes aizvešana uz psihiatrisko slimnīcu pēc ilgstošas pārdzēšanās nav nekāds retums, ka tur pat latvieši runā krieviski un runāt latviski viņiem sagādā grūtības, ka algas viņiem ir smieklīgi zemas, un, piemēram, ārstiem, strādājot visu

mēnesi vaiga sviēdros, dažkārt sanāk mēneša beigās alga mīnusus – viņi paliek parādā slimnīcai(!), un laukos vispār tikai retais nav nodzēries. Jāņu dienā mēs ar šoferīša sievu izstaigājām vietējos mežņus un pakalņus, saķērām dažas ērces jeb kā viņi teica ērcus (tas gan nav latgaliski). Tā nu mēs tajos laukos pavadījām vēl divas dienas un, telti, piepūšamos matračus un siltās drēbes tā arī ne vienu reizi neizmantojušas, devāmies atpakaļ ceļā, iegriežoties Daugavpilī. Pēc ilgām diskusijām kartes sakarā, beidzot noskaidrojām, kā tikt uz Rīgas šosejas, un, turp nonākušas, ar vienu mašīnu tikām atpakaļ uz Rīgu. Tā nu beidzās mūsu Latgales apceļošana, no kuras tagad galvenās atmiņas saistās ar nežēlīgu karstumu, šausmīgi smagām somām un nebeidzamu smiešanos, bez kuras laikam tomēr neviens ceļojums nevarētu šķīst labs. Tagad varu teikt, ka teiciens "jo vairāk tu zini, jo vairāk tu nezini" ir patiess, un galvenais secinājums par Latgali ir viennozīmīgs: IR JĀBRAUC VĒL!!!

— Aiga & Jana

Pirmais snieg-
Savu lūgšanu aizmirsa
Rīta saule.

(Sosens /

Apsnigusī dzērve
Lēnām izpleš spāmus-
Esības prieks!

(Avano Seiho /

Beidzot satikās
Sniega savēptos laukos
Divi cilvēki.

(Jamaguci Seisons /

Vairāk japāņu haiku ...lpp.

VIADUKTS

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

novembris 2000

HOBIJS

Zīda – stikla apgleznošana

Saruna ar Līgu Grāvīti. (KSA II)

Zīda apgleznošana ir viens no netradicionālākiem mākslas veidiem uz doto brīdi Latvijā. Bieži galerijās vai muzejos tādas izstādes neatradīsi. Ieraugot Līgas apgleznoto kakla saiti, es biju pārsteigta, ka kaut ko tādu ir iespējams izveidot.

Te arī pati Līga:

Ar zīda apgleznošanu sāku nodarboties aptuveni pirms 5 gadiem. Toreiz vidusskolā tika piedāvāta iespēja, starp visu tradicionālo izvēlēties zīda glezniecību, tikai pašiem bija jāpērk krāsas un materiālu. Sākumā mani tas neiespaidoja, jo man nekad nav patīcis (un sanācis) zīmēt. Bet tad, kad es ieraudzīju, kā tas izskatās, tas mani aizrāva ar savu krāsu plūdumu. Sapratu ka tas nav saistīts ar māku zīmēt. Pēc tam, kad skolā mēs ar to vairs nenodarbojāmies, es to turpināju darīt mājās. Vismīļākā man ir pati pirmā apgleznotā kaklasaite, jo tā tika apgleznota ar īpašu rūpību. Šajā laikā esmu sataisījusi visiem dzimtas vīriešiem pa kaklasaitei un vairākus lakatus. Lakatus ir grūtāk apzīmēt, nekā kaklasaites, jo ir nepieciešami īpaši rāmji, tāpēc pašai mājās man ir tikai viena apgleznota kaklasaite un dažī lakati. Tas man ir vislabākais relaksācijas veids, bet arī neapšaubāmi visdārgākais. Vienreiz, ceļojot pa Vāciju, iegāju veikalā un uzreiz iztērēju par krāsām un materiālu 20Ls. Protams,

krāsu toņu palete Latvijas veikalos ir niecīga. Parasti krāsas un materiālus pērku Rīgā, M6 veikaliņā, kas atrodas Mārstaļu ielā 6. Iespējams, ka kaut ko ir iespējams iegādāties Mākslinieku savienības veikalā Rīgā un Valmieras galerijā "Laipa".

Apgleznotos zīda aksesuārus var arī nopirkt noteiktos veikalos, bet bieži vien tie ir ļoti nekvalitatīvi. Labi darbi maksā ļoti dārgi un labāk apgleznotus darbus esmu redzējusi tikai Igaunijā, Tallinā.

Bet tas, ka var brīvi iegādāties visu vajadzīgo, nenozīmē, ka daudzi arī ar to nodarbojas. Vācijā daži pazīstami cilvēki nodarbojas ar zīda apgleznošanu, bet tas nebija nopietni - vienkārši uz ātru roku kaut kas saveidots.

Zīdu apgleznoju tikai mājās, neciešu kad kāds skatās, kā es to daru.

Savukārt, ar stikla apgleznošanu sāku nodarboties vēlāk. Pa šo laiku esmu apgleznojusi savas 50 (ja tik ne vairāk) pudeles. Tās visas ir atdāvinātas. Šī tehnika ir izdevīga ar to, ka tā ir ātra un lētāka, bet tā mani tik ļoti nesaista, jo te nevar pludināt krāsas un nav pārsteiguma efekta, tas ir kaut kā statiski un ierobežoti ideju ziņā.

Mākslas iespējas Valmierā:

Jaunatnes studija Vinda, Mākslas skola, levas mākslas studija.

Resursi internetā:

www.art.lv

www.ltn.lv/marcisub – I.Lāces zīda apgleznojumi

www.oneighththree.com – grafiiti

www.artseensoho.com – instalācijas utt.

www.parks.lv/home/ritums – viens no izcilākiem mūsdienu mākslniekiem

www.fundamental.lv – jaunākās ziņas par mākslu un taml.

 – Alina

NOTIKUMS

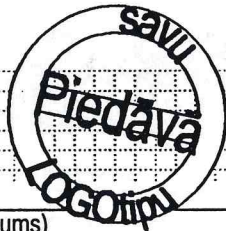
Iesvētības 2000 Vidzemes Augstskolā

Iesvētības ir viens no dzīves posmiem lielākajā daļā skolu. Lai arī to rašanās iemesls un laiks skaidri nav zināms, tomēr varbūt te var vilkt paralēles ar dažādām ciltīm, kur ieejot vīriešu/sieviešu kārtā ir jāveic dažādi grūti pārbaudījumi, lai apstiprinātu savu spēju būt derīgam savai ciltij - pietiek palasīt National Geographic vai paskatīties zinātniskās filmas. Tāpēc arī pie lietas būtības pieder tas, ka šādos gadījumos ir jābūda labākais, uz ko spēj, lai pierādītu sev un citiem, ka Tu esi pilntiesīgs te atrasties.

Un tā ir reāli pirmā reize, kad pārējie "cilts biedri" jūs redz, un viņiem veidojās pirmais priekšstats...

Bet ViA šāds pasākums sākās jau pirms 5 gadiem, kad tā tika nodibināta. "Iesvētītāju" lomā bija pasniedzēji, bet vieta-baseins. Nākamās 2 gadus iesvētības notika tikai Tērbatas ielā. Ceturtajai "studentu paaudzei" tika tas prieks pa abām ielām, kur nobeigumā zvēresta nodošana notika uz T-ielas blūķīšiem, zem

VIADUKTS

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

novembris 2000

(turpinājums)

ugunsdzēsēju putu šķakstoņas. Pirmās iesvētības esot bijušas diezgan civilizētas. Kopīgie elementi visām iesvētībām ir tādi, ka pastāv arī izģērbšanās "action", alkohola (alus vai tēja/šņabis) līdzdalība un priekšnesumu moments (Multi Klubā), kā arī zvērests.

He- he- hee, tā tas notika arī šajā reizē, kur dislokācijas vieta bija Cēsu ielā. Uz iesvētībām bija ieradies viss TUR kolektīvs, izvirzītie pārstāvji no KSA un mazāk nekā puse no POL un BV. Iespējams, ka 1.kurss dzīvo pēc principa, ka kvantitāte neiespaido kvalitāti... kas zin'. Tikai no malas tas likās, ka pirmie ir pasīvi mājās tupētāji, kuriem neinteresē kursa saliedētība un vienotība, kā arī konkurences piesitieniņš, ka tieši jūsu kurss ir "ze best". Bet varbūt vaina ir meklējama baisās un biedējošās afišās?...

Tā kā, ejot uz Multi Klubu, zuda pozitīvās gaidas. Bet nē, kursi ar saviem priekšnesumiem paņēra uz pārsteiguma momenta. Bija parūpēts gan par vizuālo tēlu, gan mūziku (!!!) un ar humora piesitieniņu... Vecākiem kursiem un klātesošiem patika. Tā kā cerams, ka tomēr ar laiku pirmie saliedēsies, atraisīsies aktivitātēs. Kļūs īsteni vīri un sievas, kas spēs sarīkot pienācīgas iesvētības arī nākamam gadam un arī pārstāvēt VIA jebkuros pasākumos.

Dari ko darīdams, bet no iesvētībām neizsprukt. Un pat ja tas izdodas - tu nekad nebūsi pilntiesīgs VIDEMES AUGSTSKOLAS pirmā kursa students.

Kā patika? Bija jau labi, bet bez īpašiem pārsteigumiem. Notika tas, kas jau parasti notiek šādās padarīšanās.

Otkursnieki īpaši bija piestrādājuši pie prefiģu vielu radīšanas. Nu ne jau visi - tūristu aktivitātes ārā ir īpaši uzteicamas, jo viņi prata sagādāt jautrību kartupeļu mizošanā, līšanā caur striķiem, telts celšanā, ūdens nešanā no Gaujas, un kur tad vēl rūgtā tēja!!!!

Vēl par prefiģajām vielām - ekonomisti mūs, nabadziņus, vispirms izvazāja pa grīdu, kura bija nolietā ar aizdomīgu šķidrums, un tad pūta miltus acīs..... Tika uzdoti asprātīgi jautājumi, par tēmu cik tad īsti pakāpienu bija no pirmā līdz otrajam stāvam, kā sauc Rozīškunga brāli un daudzi citi.

Spridītis un ar gaisu pildītā Lienīte.....Īsts bonusiņš. Bet tam visam cauri un paralēli vijās zvejniecības tēma. Jā, cik tad īsti kilogramu zivju politikā aizlaida postā? Atrodies politiķu istabā, ik pa brīdim mūsu ķermeņi sajūta aukstās un glumās jūras radībiņas. VIŅI mums tās meta aiz drēbēm, bet mēs jau nebijām vakarējie, mēs metām pretī.

Tautiskās un saudzīgās KSA meitenes mūs īpaši neapgrūtināja, ja neņem vērā to, ka dziedāt ar maizi mutē tautasdziesmas ir samērā pagrūti. Bet pie viņām vismaz varēja paēst. Un kur tad vēl klasiskās

pamatskolas rotaļas. Ja tā vērīgi ielūkojamies pirmkursnieku sejās, mēs vēl tagad varam sazmēt zilu krustu pēdas uz pieres. Ar tiem VIŅAS izrotāja zaudētājus rotaļās.

Protams fakts, ka pirmā kursa tūristi ir saliedēti un vislabākie, ir neapstrīdams. To pierāda mums Multiklubā dāvātais, lielais "siera kubiks", paniņas un.....vēlviens siers.

Mums tūristiem patiešām iesvētības patika, mēs noteikti atcerēsimies rektora uzrunu. Un es personīgi - to puķupodu ārpusē pie skolas..... Prieks, ka Jūs otrkursnieki bijāt ļoti piedomājuši pie šīm iesvētībām, un arī mēs nākamgad centīsimies tāpat.

Edgars (Tūrisms I)

Atceroties iesvētības, nāk prātā patīkamas atmiņas. Tas ir vienmēr ļoti interesanti un burvīgi - piedzīvot kaut ko jaunu. Skolā mums nekad nebija bijušas iesvētības, bet tagad - jauna skola, jauni cilvēki, jauni pasākumi.

Vīsrēcīgāk bija redzēt savus kursa biedrus, kuri lekciju laikā ir diezgan nopietni, bet nu puiši saģērbušies sieviešu drēbēs. Meitenes sakrāsotas ļoti neparasti. Visi skrāida, kiedz, neviens neko nesaprot. Un pēkšņi tev kāds ķer aiz rokas, liek vilkt nost zābakus, zeķes un sekot, un tad tikai viss sākās... Tevi sāk apliet ar ūdeni, apbērt ar miltiem, mest aiz drēbēm reņģes, liek līst zem krēsliem, galdiem, piepumpēties, mazgāt kājas ar aukstu ūdeni, apzīmēt ar vecu lūpukrāsu, iesmaržināt ar vecām smaržām un uzdot muļķīgus jautājumus. Lika skūpstīt arī piepūšamo lēli un atzīties viņai mīlestībā. Tevi grūsta, stumda, vadā no vienas telpas uz otru, uz tevi kiedz. Bet tev ir aizvērtas acis, un tu neko nesaproti.

Un tad tu beidzot tiec vajā no šausmām, atrodi savas cieši sasietās zeķes. Tu esi slapjš, netīrs un nosmērējies, bet priecīgs - beidzot TU ESI ĪSTS STUDENTS! Tu zveri rektoram un arī visiem klātesošiem studentiem! Tagad tu esi liels un pieaudzis, neesi vairs skolnieks. Sajūta ir kolosāla-jauna!

Pēc tam visi gāja uz kojām mazgāt visu nost. Bet ziepes šoreiz nelīdzēja. Tu kļūsti dusmīgs. Iesmaržinies ar smaržām, jo zivju smārds ir it visur. Tad tu to "sūti prom" un ej uz Multiklubu ar domu, ka tur visi būs tādi paši un neviens neko nejutīs. Atnākot tu sastop lielu pulku ar trokšņainiem studentiem. Visi gatavojas priekšnesumam. Pirmais kurss ir ļoti uztraukts - pirmo reizi ir vienmēr bail. Mēs gaidām, gaidām. Paiet stunda. Neviens nesaprot, kas notiek. Pēkšņi sāk skanēt stīlīga mūzika, iznāk 2 stīlīgas meičas lielās brillēs. Kāds sakars iesvētību pasākumam ar lielām brillēm? Neviens neko nesaprot un arī necenšas saprast. Un tad - nāk ekonomists - lielā cerība - stīlīga mūzika, "krutie" puiši, garkājainas meitenes - viss, kā pienākas biznesmeņiem. Bet, kā jau biznesmeņiem - radošā elementa nebija, režisūra slikta.

Politologi, KSA, TUR uzjautrināja publiku, bet stīlīguma iekšā nebija.

Kad beidzās priekšnesums, sākās dejas līdz rītam ar labu mūziku, jautru kompāniju un alus jūru.

— Alina & Ilze

VIADUKTS

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

novembris 2000

NOTIKUMS

Tev "Misters Valmiera 2000".

Bet man "Misters Limbaži 2000".

Augstskolā mācās nu jau ap 400 studentu, un ne visus mēs katrs personīgi pazīstam, bet katram noteikti ir savs stāsts, ko pastāstot, viņš vai viņa kļūst īpaši. Arī III kursa politoloģijas studentam Andrejam Hānam ir savs stāsts, ko avīze ir nolēmusi jums pastāstīt!

Kā tev ienāca prātā piedalīties šajā (Misters Valmiera 2000.) konkursā?

Jau pirms tā meila, kas pienāca uz studentu listi es par to domāju. Man dejošanas vadītāja ieteica pamēģināt. Pašam bija vēlēšanās pašapliecināties. Gribējās arī uzzināt kaut ko jaunu, redzēt konkursa norisi no 'iekšpuses'. Vīlināja arī visi tie bonusi, ko piedalīšanās šādā konkursā dod.

Kas bija pats grūtākais?

Smaidīt. Dažbrīd nebija domu par smaidīšanu, biju satraucies un noguris.

Vai bija kāds brīdis, kad gribējās raudāt?

Nebija.

Sajūtas, uzzinot, ka esi uzvarējis.

Drīzāk pašā pirmajā brīdī es nespēju priecāties, uzreiz iešāvās prātā, kā tas turpmāk ievilksies, kas mani sagaida tālāk, saistības un pienākumi, kas man līdz ar uzvaru tiek uzlikti. Biju arī pārāk piekusis, lai priecātos. Kad atpūtos, tad gan sāku priecāties, varēju pilnībā izbaudīt uzvaru. Tad, kad radi un draugi nāca apsveikt, tad jau sāku atbrīvoties.

Kas tevi sagaida turpmāk saistībā ar konkursu?

24. februārī notiks Latvijas konkursa pusfināls. Kandidātiem jāsatagavo 3 minūšu šovs – tas ir mājas darbs, vēl notiks pārunas ar žūriju, fizisko dotību novērtēšana. Tas ilgs apmēram 3 dienas, un pēc tam tiks atlasīti 5 puīši un 5 meitenes Latvijas konkursam. Un, ja mani tur izraudzītu, tad sāktos braukāšana uz Rīgu, mēģinājumi... Bet tagad man jāgatavo 3 minūšu šovs un jātur sevi labā fiziskā formā!

Kā tev patīk balva, ko ieguvi? (Andrejs ieguva biļeti uz 'Savage garden' koncertu Tallinā 23. novembrī. aut.)

Katrā ziņā par to priecājos, jo tā ir iespēja izbaudīt ko tādu, par ko es ikdienā naudu netērētu. Un man šī grupa ļoti patīk. 23. Novembrī mani ar autobusu turp aizvedīs un atvedīs pēc tam arī atpakaļ.

Vai tu sadraudzējies arī ar citiem konkursa dalībniekiem?

Noteikti. Ne ar vienu tā īpaši nē, bet ar visiem sadraudzējos, jo visi bija ļoti draudzīgi.

Vai vari apmēram iedomāties, cik cilvēku turēja par tevi īkšķi?

To, ka piedalos šajā konkursā es necentos sevišķi afišēt, te kojās zināja nedaudzi - kādi 20 cilvēki un vēl mans deju kolektīvs - kopumā kādi 50 cilvēki jau bija. Un es domāju, ka tas palīdzēja!

Kuriozi konkursa gaitā?

Nekā tāda nebija.

No kurienes tu esi?

Esmu dzimis Cēsis, pierakstīts esmu Jāņmuižā, bet lielāko laiku daļu pavadu Valmierā.

Pastāsti par savu ģimeni

Man ir 17-gadīgs brālis un vecāki, kuri braukā apkārt pa laukiem ar autoveikalu un tirgo dažādas preces. Radu man ir daudz, taču pēdējos gados mēs ar viņiem kaut kā nesagājāties. Mazliet vairāk satuvinājos ar radiem, kad vasarā kopā braucām uz Norvēģiju strādāt (sk. attēlu pa kreisi).

Kāda bija tavu vecāku, ģimenes reakcija uz tavu uzvaru?

Vecāki to uztvēra visai mierīgi, jo pieraduši, ka no manis var daudz ko sagaidīt. Protams, ka viņi lepojas ar mani! Un manā iespaidā mans jaunākais brālis varētu būt Misters Cēsis 2003!

Ko tev patīk darīt?

Man patīk makšķerēt, spēlēt datorspēlītes un nodarboties ar sportu, konkrētāk ar dažādām sporta spēlēm, agrāk sevišķi aizrāvos ar vieglatlētiķi. Vēl man patīk peldēt.

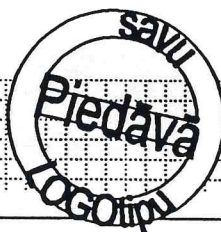
Kādas meitenes tev patīk?

Man patīk sportiskas, gudras, izskatīgas meitenes, ar kurām ir par ko runāt un kurām piemīt arī mājsaimnieces gars.

Vai Miss konkursā piedalījās tādas meitenes, kas tev patīk?

Konkursā galvenais uzsvars tiek likts uz izskatu, fiziskajām dotībām, liela loma garumam, figūrai, tur neatklājas meitenes gudrība un talanti. Es uzskatu, ka uz konkursu nāk smukās drosmīgās meitenes, jo

VIADUKTS

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

novembris 2000

Tev "Misters Vaklera 2000".

➔ **Bet man "Misters Limbaži 2000".**
(turpinājums)

ne visas smukās iet pieteikties šādam konkursam. Kāpēc? Jo viņas baidās zaudēt, ir laikam pārāk augstās domās par sevi.

Vai tu uzskati, ka Latvijā dzīvo skaistākās sievietes?

Vienuzīmīgi.

Vidzemes Augstskola - kā tev te patīk un ko tu par to domā.

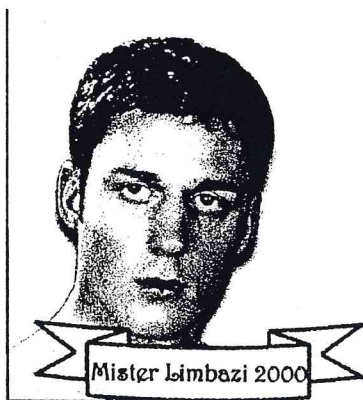
Es nenožēloju, ka te iestājos. Uzskatu, ka tā spēj dot labu izglītību, tomēr reizēm studiju apstākļu nodrošinājums varēja būt labāks. Kādreiz mums soliņa, ka varēsim dzīvot istabiņās pa vienam, bet tā nav. Ar datoriem vispār ir lielas problēmas – bieži neiet Internets, grūtības ar printēšanu, arī pašu datoru ir par maz, daudzi salūzuši stāv nelaboši, grūti piekļūt H diskam. Patiesībā man patīk ViA, jo šeit ir maz studentu, pasniedzēji var pievērsties katram atsevišķi, vairāk veltīt uzmanību. Uzskatu, ka Via pasniedzēji un citi darbinieki ir profesionāļi, kas spēj studentiem dot labu izglītību.

Ko es tev nepajautāju, bet tu noteikti gribētu pateikt?

Iesak studentiem piedalīties šādos konkursos, jo tas spēj dot daudz. Ja kāds izdomā ko tādu pasākt, var griezties pie manis pēc padoma. Jo -DROSMĪGIE VALDA PĀR PASAULI! Un vēl es gribētu izteikt pateicību konkursa organizatoram Harijam Upeniekam, firmai 'Kolonna', frizieru salonam 'Trio' un visiem citiem profesionāļiem, kas strādāja pie mūsu izkopšanas un tēla veidošanas.

"Es baudu dzīvi"

Intervija ar vēl vienu mūsu augstskolas šī gada sweet boy* "Misteru Limbaži 2000" – Aigaru Vītoli, politikas zinātnes, IV gada studentu.

Kā tev ienāca prātā piedalīties šajā (Misters Limbaži 2000.) konkursā?

Es vēlējos pamēģināt, uzdrīkstēties, redzēt, kas un kā. Visi iepriekšējie Misteri Limbaži ir man ļabi pazīstami, un tāpēc par pašu konkursu un lietām, kas saistītas ar to jau sen zināju diezgan daudz. Turklāt šogad konkursu organizēja mana bijusī klasesbiedrene.

Kas bija pats grūtākais?

Atraisīties un iesaistīties notiekošajā uz skatuves. Nekad agrāk neko tādu neesmu darījis, tā man bija jauna lieta.

Vai bija kāds brīdis, kad gribējās raudāt?

Noteikti nē.

Sajūtas, uzzinot, ka esi uzvarējis.

Šausmīgs, vajprātīgs nogurums. Protams, ka bija milzīgs gandarījums par padarīto, par ieguldīto laiku un enerģiju. Tas bija labs noslēgums visam 3 mēnešu gatavošanās procesam.

No kurienes tu esi?

Dzimis un audzis esmu Limbažos, bet tagad pēc pārliecības drīzāk esmu valmierietis, jo kā nekā te jau 4 gadus esmu nodzīvojis, esmu te iedzīvojis.

Pastāsti par savu ģimeni

Man ir viens jaunāks brālis, kas tagad mācās arī Vidzemes Augstskolā. Vecāki man ir kā jau vecāki – esam parasta vidusmēra latviešu ģimenīte. Pats esmu neprecējies, arī bērnu man nav.

Kādas meitenes tev pašam patīk?

Meitenes ar dvēseli. Un, kad paskatās, tad IR. Un, ja ir, tad ir, un, ja nav, tad nav. Meitenes, kas piedalījās konkursā katra bija personība, individualitāte, katra ar savu "es", visas pilnīgi dažādas. Meitenes, kas iet uz skaistumkonkursiem? Domāju, ka galvenais ir uzdrīkstēšanās. Arī Vidzemes Augstskolā ir daudzi, kas to varētu darīt, varētu iet un pieteikties, bet sākas: "Ko es tur iešu? Ko es tur darīšu?" Galvenais ir uzdrīkstēties. Un šādos konkursos vērtē pēc dažādiem kritērijiem, ne tikai izskatu. Redziet, izskatu lielā mērā var uztaisīt, bet to, kas ir tevī, mainīt un uztaisīt nevar.

Kas tevi sagaida turpmāk saistībā ar konkursu?

Latvijas konkursa pusfināls ir 23. – 25.februārī. Tāpat kā Andrejam, man ir jāsagatavo mājas darbs – sevis prezentēšana. Pa šo laiku pašiem ir jāiet un jāuzbāžas dažādām iestādēm un personām, lai mūs iesaista dažādos pasākumos, kur mēs varētu runāt uz skatuves, uzstāties – mācīties atbrīvoties.

#Ko tu, atšķirībā no Andreja, saņēmi balvās ?

No ceļojumu firmas "Kolumbs" saņēmu ceļojumu karti Ls 50 vērtībā – varu braukt, uz kuriem gribu un kad gribu. Vēl es saņēmu ļoti daudz kafijas – tagad dzeršu to visu gadu, kā arī šampīnus, smaržas un žurnāla "S" abonētu. Par galveno balvu es, protams, priecājos, taču pašreiz neredzu laiku, kad varētu kaut kur aizbraukt.

VIAdukts

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

novembris 2000

Vai tu sadraudzējies arī ar citiem konkursa dalībniekiem?

Pavisam noteikti. Mēs bijām labs kolektīvs. Piemēram jau šonedēļ pat mēs tiekamies – neformālā gaisotnē.

Vai vari apmēram iedomāties, cik cilvēku turēja par tevi ikšķi?

Kādi 30 noteikti. Zālē bija visi savējie, visi aicinātie noteikti turēja par mani ikšķus, domāju, ka arī citi zālē bija par mani. Vai tas palīdzēja? Nākot uz skatuves, priekšnesumu laikā bija labi redzēt zālē savējos, ar acīm tos redzēt. Domāju, ka tas noteikti palīdzēja.

Ko tev patīk darīt?

Man patīk dzīvot. Nevis uzdzīvot, bet dzīvot. Baudīt dzīvi kā tādu. Ir tik daudz iespēju, un, ja cilvēks spēj kaut mazāko daļu no tā paņemt sev, tad tas jau ir labi. Mans hobijs – aktīva atpūta.

Vidzemes Augstskola - kā tev te patīk un ko tu par to domā.

Esmu te iedzīvojus, man te ļoti patīk un šķirties būs ļoti žēl. Augstskola šajos 4 gados, kuros es te mācos, ir augusi, stipri mainījusies attiecībā pret to, kā tas bija sākumā. Protams, vienmēr un visur ir lietas, ko gribētos savādāk, jo šīs lietas ir mainījušas arī uz sliktu pusi. Esmu augstskolas patriots, un, tā kā mācos neklātienē arī LU juristos III gadu, man ir ar ko salīdzināt, un es noteikti vēlreiz izvēlētos Vidzemes Augstskolu. Augstskola ir jauna, tā vēl veidojas, veido savas tradīcijas, attīstās. Tas, ko esmu šobrīd te iemācījies, mani apmierina, jo daudz no tā es varu izmantot praktiski.

Kuriozi konkursa gaitā?

Meitene, kas vēlāk kļuva par Mis, pēc pirmā uzņāciena zibenīgi metās pārgērbties, kaut gan mums bija paredzēts vēl viens uzņāciena šajos pašos tērpos. Tad nu viņai nācās atkal gērbties atpakaļ un satraukums līdz ar to pavairojās. Mēģinājumos mēs ar puisi, kurš kļuva par Vice misteru, izklaidējām citus konkursa dalībniekus, dziedot un stāstot anekdotes mikrofonā. Jā, un vēl vienā uzņācienā bija ļoti šaura vieta, man visu laiku bija jādomā, lai es neuzskrietu vīrsū vienai meitenei. Es tā domāju, lai tikai es viņai neuzskrietu, ka paklupu. Nezinu, vai kāds to pamanīja.

Ko es tev nepajautāju, bet tu noteikti gribētu pateikt?

Pieņemiet dzīves izaicinājumus un iespējas! Uzdrošinieties!!!

— Aiga

ALUMNI

KO TAGAD DARA VIA ABSOLVENTI?

↙ Šoreiz par jaunajiem sabiedrisko attiecību speciālistiem.

KO tagad dara Via absolventi? Labs jautājums uz kuru bija grūti iegūt atbildes. Jaunajiem sabiedrisko attiecību speciālistiem, kas iegrimuši savos darbos, grūti bija atrast brīvu brīdi, lai atrastos no uzmācīgās darba rutīnas. Tā apgalvo Inga: "Tiešām atvainojos par centieniem ignorēt tavu lūgumu un ja nav par vēlū.

Tad mēģināšu ātri pateikt, ko var rakstīt par mani: strādāju par preses sekretāri Nacionālajā vides veselības centrā, un reāli pildu sabiedrisko attiecību speciālista pienākumus. Esmu priecīga, ka varu darīt tieši to, ko esmu mācījies, un īpaši priecīga tādēļ, ka strādāju pie tik plaša mēroga, proti, darba specifika un jautājumi, ar kuriem nākas saskarties ikdienā ir visdažādākie un reizēm liekas, ka drīz pārzināšu ne tikai medicīniskus terminus, bet spēšu noteikt arī pareizu slimības diagnozi. Politiku labāk nemaz nepamenušu, jo tā te figurē visur (labi, ka 2 gadus studēju arī politiku (lielākais mūsu skolas pluss, ka varēja mācīties vairākus kursus - izmantojiet to !)) Tā kā sabiedrisko attiecību speciālisti samierināties ar likteni - jums papildus savai profesijai būs jāpārzina arī visas pārejās. Ja reiz rakstu VIA, tad būtu vērts pieminēt to, ka ļoti skumstu pēc skolas un tā laika izklaidēm, un vēl diemžēl kārtējo reizi

jāatzīst, ka braucu uz skolas bibliotēku, lai uzzinātu nepieciešamās atbildes, ko var sniegt grāmatas, un dusmojos uz sevi par to, ka nelasīju tās visas ātrāk. Ceru, ka kaut ko būšu pateikusi par sevi. Vari droši pieminēt, ka uzrakstīt šo bija ļoti grūti, jo mēs visi tagad esam tik aizņemti, un to, ka arī ikdienā esmu kļuvusi SA stilā, un pat tev atrunājos, ka mēģināšu uzrakstīt par sevi nevis, ka tiešām to darīšu. (Inga Priževaite)

Savukārt Jana Duhovska sabiedrisko attiecību viltības parādīja praktiski – īsi un konkrēti noformulējot un dažos teikumos ieliekot aprakstu par savu dzīvesveidu:

"Strādāju sabiedrisko attiecību birojā "Consensus" par projektu vadītāju. Patlaban studijas neturpinu - tā kā darba intensitāte ir ļoti liela, neredzu iespējas studijas apvienot ar darbu kvalitatīvi. Protams, ar laiku mācības turpināšu. Galvenais, ko esmu sapratusi, noķūdamā reālajā profesionālajā pasaulē - VIA apgūtā teorija ļoti atšķiras no praktiskā..."

Ir vērts ieklausīties šajos viedokļos, kaut vai tāpēc, ka mācīties no citu kļūdām ir vieglāk un nesāpīgāk nekā no savējām. Arī turpmāk varēsiet lasīt par to ko dara VIA absolventi, par to cik viegli vai grūti ir atrast darbu un to cik tad īsti derīgas ir zināšanas, ko sniedz mūsu augstskola.

— Visvaldis & Ieva

VIADUKTS

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

novembris 2000

IESPĒJAS

Piedalies, organizē, gūsti pieredzi

* RIVJĒRA DECEMBRĪ. Decembra sākumā Nicā notiek EU INTERGOVERNMENTAL CONFERENCE galotņu tikšanās. Ir iespēja apmeklēt šo neaizmirstamo pasākumu par nelielu samaksu (programmā - kāju pamērcēšana Vidusjūrā, naudas atstāšana kazino un rokas spiešana R. Prodi, labas franču val. zināšanas nav nepieciešamas :)).
Info - Sanda Serafinoviča (sanda_s@hotmail.com)

* Varšavas Ekonomikas augstskolas studējošo pašpārvalde rīko pasākumu "Warsaw European Forum 2001", kas norisināsies 2001. gadā laikā no 22. līdz 28. aprīlim, Varšavā, Polijā.

Konferencē tiks runāts par jaunatnes politiku mūsdienu Eiropā Eiropas integrācijas un starptautiskās sadarbības kontekstā. Galveno jautājumu vidū ir pretrunas, kas skar tradīciju saglabāšanu, jaunos ceļus un vērtības kultūras homogenizācijas laikā. Organizatoru mērķis ir kopā savākt cilvēkus, kas Eiropā aktīvi ievieš jaunatnes programmas (vai par tām interesējas).
Konference norisināsies angļu valodā. Dzīvošana, ēšana, vietējā transporta izmaksas ir par velti. Dalībniekiem ir jāsedz savas ceļa izmaksas. Dalības maksa pasākumā ir 50 EUR (apm. 26 Ls). Tuvāku informāciju par pasākumu varēs iegūt internetā pēc 1. decembra: (<http://akson.sgh.waw.pl/samorzad>)

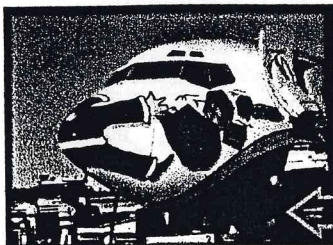
* Sveiciens no trešā South-Eastern European International Model United Nations (SEIMUN'2000)! Tā ir Apvienoto Nāciju konferences simulācija jauniem cilvēkiem no visas pasaules. Tā notiks no 10 - 15 decembrim Sofijā Borovetā - lielākajā slēpošanas kūrortā Bulgārijā.

Konferences tēmas:

- ⊕ Miera uzturēšanas operāciju apskats, to efektivitāte un miera uzturēšanas misiju nākotne.
- ⊕ Starptautiskā Kriminālīesa.
- ⊕ Miera kultūra.

Informācija par šo pieejama (www.bgworld.com/seimun2000)

Vidzemes Tūrisma asociācija, Valmieras TIC un aktīvā tūrisma firma "Eži" 23. decembrī rīko Z-svētku tirdziņu, kura tapšanā un visās izdarībās lieliski noderētu studentu čaklās

Esiet uzmanīgi arī

Ziemassvētkos

rokas un gudrās galvas. Palīdzība ir nepieciešama bēmu rotaļu vadīšanā, karstviņa pārdošanā, laukuma dekorēšanā, u.c. noderīgajos darbiņos. VTApar dalību šajā pasākumā sola jautru pirts tūsonu pēc Jaunā gada, un iespēju bez maksas piedalīties tirdziņa aktivitātēs, piemēram, nakts kamevalā Mulčā.

Ja esmu Jūs ieinteresējusi, tad tik rakstiet šurpu, un piesakieties! Dianai. tur9823@saule.va.lv

* Valmierā veidojas Latvijas Transatlantiskās Organizācijas (LATO) reģionālā nodaļa. LATO ir sabiedriska organizācija, kuras mērķi ir skaidri definēti jau LATO dibināšanas posmā. LATO vēlas vairost sabiedrības informētību par NATO un atbalstu Latvijas dalībai aliansē kā arī veicināt starptautiskās sabiedrības izpratni par Latvijas mērķiem. Dibinot LATO, tika definēti trīs tuvākās darbības uzdevumi: izstrādāt LATO rīcības plānu, iestāties Atlantijas līguma asociācijā un izveidot LATO mājas lapu internetā. LATO. Visi interesenti tiek aicināti pieteikties caur e-mailu pol9823@saule.va.lv, i.v.a.m@usa.net vai artis.p@parks.lv

* LU Dzimtes studiju centrs rīko konkursu dalībniekiem teorētiski praktiskā seminārā **Vīrišķības, Vīriešu Lomas Un Kritiskas Vīriešu Studijas** (studies on men)
Semināru vada pazīstamais norvēģu zinātnieks - socioloģijas doktors Oistens Holters, vīriešu studiju izveidotājs Norvēģijā.

Semināra programmā ir iekļautas sekojošas tēmas:

- vīriešu studiju attīstība Eiropā, Ziemeļvalstīs;
- teorijas, metodoloģijas un empīrisku datu jautājumi vīriešu studijās;
- tēva lomas ģimenē, vardarbības problēmu un konfliktsituāciju teorētiskie aspekti un praktiskie risinājumi;
- vīriešu sociālā, ekonomiskā un politiskā situācija Latvijā;
- pētījumu tīklu attīstības iespējas vīriešu studiju jomā.

Pieteikumus sūtiet vai iesniedziet LU Dzimtes studiju centrā līdz 2001.gada 5.janvarim. Adrese: Raiņa bulv. 19, 133.telpa. Rīga, LV-1586.

Tālrunis: 7034327. Fakss: 7820113.

E-pasts: dzsc@lanet.lv, iranovikova@delfi.lv, picukane@lanet.lv

Semināru atbalsta Ziemeļvalstu Ministru padome.

— Ieva

VIADUKTS

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

novembris 2000

INTERESANTI

“Atrodi savu kastīti”

Pēc kāda gudrā izteikuma, cilvēkam dzīvē nekas vairāk nav jādara, kā tikai jāvāc informācija un jāpieņem lēmumi. Nu re, cik tas vienkārši. Šo paši teicienu itin viegli varētu attiecināt uz mācīšanos un studēšanu. Bet kāpēc citiem tas izdodas vairāk, citiem mazāk un dažiem vispār neizdodas? Atrisinājums, visticamāk, ir tajā apstākļi, ka mēs katrs šīs tik vienkāršās lietas – informācijas vākšanu – veicam mazliet savādāk, un galarezultātā arī rīcība un tās iznākums ir atšķirīgs.

Moderno socioniķu atzinumi balstās uz K. G. Junga “Psihologiskie tipi” teoriju. Atkal viens mēģinājums salikt cilvēkus pa kastītēm, lai kādā konkrētā gadījumā izķeksētu vajadzīgo personību no piemērotākās kastītes. Ar socionikas palīdzību var atrast vislabākos kandidātus noteiktu darbu veikšanai, vienai, vai tas būtu bizness, izpriecās vai mācības. Īpaši noderīga būtu tāda savas kastītes apzināšanās, izvēloties savu profesiju un sadarbības partnerus. Amerikā uz īpašu testu pamata cilvēkiem atsaka darbavietu vai iesaka augstskolā, ja viņu lēmumu pieņemšanas un informācijas vākšanas stils ir vai nav piemērots attiecīgajam darbības veidam. Un nelīdz nekāda taisnošanās vai pārliecināšana ar “es pacentīšos” vai “es varu mainīties”. Tiek uzskatīts, ka šīs lietas ir raksturīgas jau no dzimšanas un pamatos tās nav maināmas. Socioniskie tipi veidojas, summējoties četrām psihes nostādņēm.

Vispirms jānoskaidro, no kādiem avotiem cilvēks vispār smelās enerģiju savai dzīvei – no ārējās pasaules vai no paša iekšējās pasaules. Mums jau ir pazīstami vārdi ekstraverts un intraverts. Ekstraverts lielāki nozīmē pieskri objektam, vairāk vērst uz kontaktēšanos ar cilvēkiem un vidi. Intraverts ir subjektīvāks un atkarīgs no iekšējiem pārdzīvojumiem. Intraverts saka ekstravertam tā: “Atvaino, ka es runāju tajā laikā, kad tu mani pārtrauc.” Pirmo mulsina, ja informācija jāiegūst runājoties un jautājot, viņi dod priekšroku grāmatām, iekšējai apcerei. Intravertiem cilvēkiem jānodrošina iespēja jautājumus uzdot rakstiski un anonīmi, turpretim ekstravertiem nepatīk rakstiskas instrukcijas. Ekstravertus uzlādē un ierosina kompanija, saskare ar dažādiem cilvēkiem, intravertiem sakārtot domas un pievērsties produktīvam darbam palīdz vienatne, viņus nesarūgtina pāt vientulība.

Tālāk jāizšķir informācijas vākšanas stils. Tas arī var būt viens no diviem – sensorais vai intuitīvais. Ja jūs esat cilvēks, kurš pilnībā atrodas dotajos apstākļos, jūt telpu un sevi šai telpā, vienmēr protat ērti iekārtoties un protat pateikt, kā jūtaties, jums raksturīgs sensorais informācijas krāšanas veids. Tas tiek darīts būtiski un secīgi – svarīgas precīzas atbildes uz precīziem jautājumiem, vajadzīgi fakti un jāizzina detaļas. Vārds fantāzija viņu ausīs skan gandrīz kā lamuvārds. Šis stils piemīt gandrīz 70% cilvēku. Pārējie ir intuitīvie pasaules izziņātāji, kuri informāciju rūpē spontāni. Šie cilvēki jūti atpūstību laikā, viņus interesē dziļākas un apslēptas iespējas un spējas, paļaujas uz priekšnojautām, mīl lidot fantāzijās un abstrakcijās. Šiem cilvēkiem ir grūti saprast tabulas, sarakstus un formulas. Viņu uztverē garaiģas detaļas nav būtiskas, spēj domāt par vairākiem lietām reizē, viņus intriģē nākotne. Tā kā lielākā daļa zinību tiek pasniegtas sensorīku gaumē, tad intuitīvie visbiežāk ir tie, kuri nokāvē terminus, neiekļaujas formālos un nespēj uz lekcijām.

Lai noskaidrotu, pie kuras kastītes jūs piederat, ir jāprecīzē, kā pieņemat lēmumus. Tos iespējams pieņemt divējādi – objektīvi un bezkaislīgi vai arī subjektīvi, balstoties uz emocijām. Pirmais ir ja sauktais domātāja tips jeb loģiskais, otrs – ētiskais tips. Vieni paļaujas uz prātu, otri uz sirdi. Ja secināt, ka bieži cenšaties izvairīties no emocionālām situācijām, jūs nespēj izsist no darba ritma nesaskaņas un skandāli, ja orientējaties materiālajā pasaulē, tehnikā, jūs pakļaujat hierarhijai un jūs interesē kārtība darbā un sabiedrībā, tad piederat pie loģiski domājošiem. Savukār, ja jūtat apkārtējo garastāvokli, jūs interesē jūsu interesē attiecības, jums ir svarīgi, kā pret jums izturas, un vienmēr uzskatāt par labu lēmumu, kurš ņem vērā emocijas, tad esat intuitīvais domātājs. Intuitīvie aiz likumiem saredz cilvēku problēmas, šādi skolotāji, piemēram, spēj mainīt nodarbības tematu un ritmu, izjūtot publikas noskaņojumu. Nereti arī gadās, ka šos cilvēkus pārējie izmanto lielā taktā un iejūtības dēļ. Un atkal šodienas pasaule ir pretimnākošāka loģiskajiem, jo otrējos, piemēram, no lasītavas var aizbaidīt nelaipna bibliotekāre, vai arī likt novilcināt ieskaiti pasniedzējs, kurš kaut niecīgā veidā ir izrādījis neiejūtību un personīgo nepatiku.

pilnam portretam vēl jāpiezīmē jūsu attieksme pret dzīvesveidu. Atbildiet uz vienu jautājumu! Vai jūs mēdzat plānot savu brīvdienu? Ja atbilde ir “jā”, neskatoties uz to, ka dažreiz šos plānus varat nerealizēt, tad piederat pie racionālajiem ļaudīm. Noliecdošie ir iracionālie cilvēki, kuru garastāvoklis mainās impulsīvi, un no tā arī izriet nākotnes un brīvdienu plāni.

Tagad atliek vien sarakstīt rindīnā sev raksturīgās nostādnes, un jūs iegūsiat savas personības socoinosko portretu. Tas darāms šādi: racionālie vispirms raksta savu lēmumu pieņemšanas tipu (loģiskais vai estētiskais), tad informācijas vākšanas stīlu (sensorais vai intuitīvais), visbeidzot savu enerģijas tipu (ekstraverts vai intraverts). Iracionālie sāk ar informācijas krāšanas veidu, tad seko lēmumu pieņemšanas stils un galā – enerģijas avots.

Vajadzētu iznākt kaut kam šādam: sensoriski loģiskais ekstraverts vai, piemēram, intuitīvi ētiskais intraverts.

Pavisam iespējami 16 tipi, par kuriem varētu atkal līgi un gari stāstīt, jo, zinot savu un kāda otra tipu, var noteikt vai starp jums iespējama sadarbība, vai arī jūs esat tik pretēji, ka labāk par pieciem metriem tuvāk nenākt.

Un tie, kuri grib savu īsto otro pusīti (kurai pēc šīs teorijas nemaz nav jābūt tādām pašām portretam kā jums) un ja horoskopi un tam līdzīgas lietas šķiet neuzticamas vai arhaiskas, ķerieties pie socionikas!

Pārpublicēts no avīzes “Plēsums”

— Guntā

VIADUKTS

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

novembris 2000

NOSKAŅA

- Robeža -

Es gribēju iemācīties novilkt robežas. Kāpēc gan ne? Es kādā kāpņu telpā atradu lapu, aizņēmos no viena garāmejoša cilvēka ekskluzīvu pildspalvu un novilku visiem skaidri saskatāmu, taisnu līniju. Tad, būdama apmierināta ar mākslas darbu, pie sevis noteicu: "Skaisti!" Es piegāju pie kādas citas garām slidošas būtnes, kas, skatoties taisni uz priekšu, gāja pa Kr. Valdemāra ielu, nepievērsdama uzmanību pat sarkanajai gaismai, kur nu vēl mazam, samirkušam kokerspanielam vai ataidēm kurpju veikalā pa kreisi. Šī neizteiksmīgi izteiksmīgā būtnē ieskatījās lapā un daudznozīmīgi pasmaidīja. Man likās, viņa pat priecājās par brīnišķīgi izdevušos līniju un apbrīvoja to. Tad, atvainodamās, atvēra savu varavīksnes krāsas lietussargu, nepaspēdama pasargāt lapu no skanīgajām ūdens pilēm, kas vienmērīgi krita uz asfalta, un līnija neregulāri izplūda. Mēs paskatījāmies viena uz otru nez kāpēc pasmaidījām, lai tūlīt dotos katra uz savu pilsētas pusi ar apņēmību nevilkt līnijas, kas tik un tā ir tikai burvīgi šķietamas. Ja nu vienīgi aplūkosim apklusi skajiem varavīksnes krāsas mirkļiem *japāņu haiku*...

Nokrita kastanis-
Uz brīdi aplūsa
Kukaiņi zālēs.
(Bosjo)

Magnolijas lapa-
Kad tā atvadās no zara,
Dzirdu klusu čukstu.
(Tomisaju Fūsei)

Divatā gāmi
Rudens strautu pārbrien.
Spoža mēnesnīca.
(Roka)

Rudens mēness riet.
Tā gaisma vēl paliek
Uz manām krūtīm.
(Kansjū)

Sirds cilvēka alkst,
Tad atkal nogurst no tā-
Rudens vakars tumst.
(Čjogo)

Vēsa rasa-
Viss, kam ir veids,
Atdzīvojas.
(Murakami Kidzjo)

Ar otru pusi,
Tad atkal pagriežas-
Tā rudens lapa krīt.
(Rjokans Jamamoto)

Varavīksne parādās-
Uz brīdi kļūst skaistāka
Cilvēku pasaule.
(Sonmons)

noskaņas...

Pastāv dvēsele-
Rudens jāntārpiņa
gaisma
Tam ir liecība.
(Iida Dakotu)
Klusums-
Oglēs izraujas liesma
Paši no sevis.
(Hiko Sodzjo)

Caur mūsu elpu,
Caur mums pašiem
Attīdo gājputni.
(Iida Rjūta)

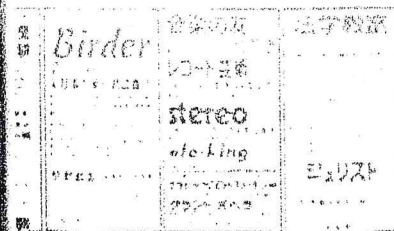
Samircis nokrīt
Slapjā rudens zālē
Noguris tauriņš.
(Kido Okamoto)

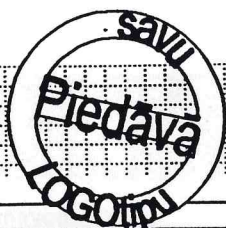
Bez mērķa gliemeži
No miglas kāta
Stumbra aizrāpo.
(Savaki)

Sirds spoguļi
Nopulēju –nu tas
Atstaro mēnesi.
(Renseki)

Pirms ausmas redzi
Visi zvaigznāji otrād
Apgriezušies.
(Ransecu Hatori)

Meža zosis aizlido-
Tās, kas paliek,
Visas ir skaistas.
(Isida Hakjo)

VIADUKTS

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

novembris 2000

JOKI

Praktisko padomu kakti kopā ar Dr. hab. sadz. Huanu Kojanu

Studenti ir tādi ļautiņi, kam jābūt arī saimnieciskiem un attapīgiem, lai spētu izdzīvot briesmīgajos "nepiemammās" un "nepietētā" apstākļos. Tāpēc jau ir izdomāts teiciens "Kojās dzīvo, kojās mācies". Tad arī te būs tāds praktiskās dzīves ceļvedis, kas stāstīs par dažādiem koju verķiem. Un tagad pirmā sērija:

Kas jāzina par ledusskapi?

- 1) Ja ledusskapis ir darba kārtībā, tad tur ir mūžīgā ziema;
- 2) Ledusskapī nav ieteicams dzesēt verdošu ūdeni, jo tas var izraisīt ledāju kušanu un pilnīgu zemes applūšanu (siltumnīcas efekts);
- 3) Sievasmātes līķi neglabāt, jo tas bojā apetīti un tajā var ievietot mazāk siera un desas;
- 4) Neļaujiet bāzt galvu un elpot iereibušam vīratēvam iekš to frīzer';
- 5) Ja ledusskapī atrodāt pēmo krējumu, tad to var izmantot kā jauku sūkājamo konfekti. Tikai nedaudz jāpievieno cukurs;
- 6) Atgādinājums selekcionāriem: lielāka micēliju raža tiek sasniegta ārpus ledusskapja;
- 7) Ja ir ļoti auksti, tad jūs esat ledusskapī. Saudzējiet sevi – uzvelciet mokasīnus un seglojiet ziemeļbriežus (būs jautri, jo ir taču Ziemassvētki)
- 8) Ja gribat ierīkot virtuvē mākslīgā ledus halli, tad nepūlieties – tas ir pilnīgs absurds;
- 9) Ledusskapja un cepeškrāsns laulības labu galu neņems (tās ir baumas, ka pretējie poli pievelkas); Ja ledusskapī kaut kas nelabi smako, tad tās nav kairniņa zeķes, bet gan viņa saldie sierīņi "Kārums". Liecieties mierā, tā nav jūsu darīšana, bet koplietošanas ledusskapis;
- 10) Sena paruna vēsta: "Neskatī ledusskapi no saldētavas!";
- 11) Arābu ticējums: "Ja vasarā ledusskapī ir auksti, tad ziemā tur būs tikpat auksti";
- 12) Ja ledusskapī ir alus, tad cienājieties, jo savādāk tas sasals pavisam;
- 13) Labākie ledusskapji tiek ražoti kompānijā "Electrogljux";
- 14) Ledusskapis – vienmēr malīte par brīvu (paldies jums, Mammās!)

Šis ir Z-ielas Sviesta ceļa gara mazulis.
/ Jūsu Valde(mārs) /

- Dzejas stūrītis -

Koju idille

Kojās šodien svētki –
Pienācis ir pasts;
Tur gurķis avīzē ielīts
Kā mīlas vēstnesis prasts
Grāmatas metam pa logu,
Un paveras saulainais krasts,
Kad dzīve tās noliek pa vietām,
Tad gandarījums ir rasts.

No tiesu prakses:

J: Jūsu dzimšanas datums?
A: 15. jūlijs
J: Kurā gadā?
A: katru gadu

J: Vai jūs bijāt klāt, kad jūs fotografēja

J: Doktor, cik sekciju esat izdarījis mirušiem?
A: Visas sekcijas esmu izdarījis mirušiem.

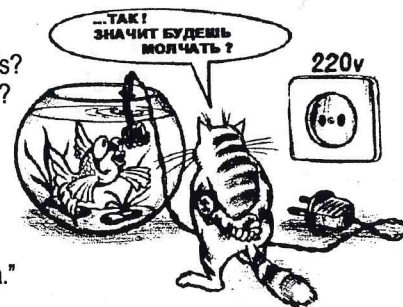
— Lena & Arta

Bibliotēkā

Vai jums šeit ir grāmatas?
Vai jums ir visu to grāmatu saraksts, ko es esmu lasījis?
Vai jums ir kādas grāmatas ar dinozauru fotogrāfijām?

Uzraksti uz T-krekliem

"Es neticu brīnumiem. Es paļaujos uz tiem."
"Es visus ienīstu. Un tu esi nākošais."
"Lūdzu, neliec man tevi nogalināt."
"Es esmu aizņemts. Tu esi neglīta. Lai tev laba diena."

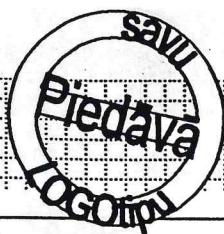
"Gestapo"

Konkurss

Ja esi mākslinieciski noskaņots, ļauj izpausties savam radošajam garam un atsūti (KASTĒ) karikatūras, kurās būtu attēloti VĪA pasniedzēji visdažādākajās situācijās. Labākajiem zīmētājiem – pārsteigums.

"А это Вовочка. Наш вебмастер."

VIADUKTS

Vidzemes Augstskolas
studentu avīze

novembris 2000

Redaktora sleja (nobeigums)

Avīzes redaktore stāsts pārdomām

(stāsta ievads 2.lpp)

Reiz sen senos laikos dzīvoja kāds tēvs, kuram bija trīs brīnumdaļas meitas. Visas bija gudras, apburošas un izveicīgas valodā. Vecāko meitu raksturoja oficiālie pienākumi, jaunākā modeļa mašīna, četri klasiski, darba kostīmi, divās iespaidīgas vakarkleitās, pilna darba diena, Tic - Tac svaigai elpai, viskijs vakaros un mežonīga vēlēšanās no tā visa nozūst.

Vidēja meita bija darbīga mājasmāte: jauka ģimene, četras dažādi mājas kostīmi, divas greznas vakarkleitas, pusdienas un veļas mazgājamās dienas, izklaides pēc vīra grafika, lielisks dārzs, liķiera šokolādes konfektes vakaros un neizsakāma vēlēšanās aizbēgt no tā visa.

Jaunākā meita... Bet jaunākā meita īsti nesaprata, ko tā vēlas. Patiesībā viņa gribēja visu, kas jau piederēja māsām: interesantu darbu, jauku ģimeni, kostīmus un izklaides pēc viņas pašas sirds grafika. Un jo vairāk viņa skatījās uz māsām, jo vairāk viņa to visu gribēja. Bet viņa nejutās piederīga nevienai no sabiedrības sievietei piedāvātajām lomām. Dažkārt viņa pat nejutās kā sieviete. Nē, nepārprotiet, viņa nebija izlecēja. Vienkārši dažkārt viņa jutās kā vientuļa zvaigzne kosmosā vai kaķis apgūlies piesaulīte vai datora taustiņš, kas uzsit jautājuma zīmi. Viņa gribēja to un to... Varbūt tā bija apsēstība un vajadzētu jautāt padomu ārstam?

Pēkšņi naktī sapnī viņai parādījās maza laumiņa: "Es domāju, ka es pazīstu kādu, kas tev varētu palīdzēt un tu viņu satiksi rīt."

"Bet kā es to atpazīšu?" viņas sapnī pavīdēja neizpratnes pilns jautājums

"Tā būs kāds, kuru tu ieraudzīsi pirmo"

Trešā māsa atcerējās laumiņas vārdus tā it kā nebūtu nemaz gulējusi. Viņa palūkojās uz naktsгалdiņu un nožēloja, ka nav atstājusi uz tā mīlotā fotogrāfiju - tad tas būtu cilvēks ko viņa pirmo ierauga un...

Māsa piecēlās, atvēra logu un devās uz vannasistabu.

Viņa iztīrīja zobus, izķemmēja savus matus un ... protams paskatījās spogulī. Viņa ieraudzīja ļoti pazīstamu tēlu, mazliet izspūrušu ar miega ēnām plakstiņos, kas pēkšņi izskatījās ļoti samulsis...

Katra dzīvē ir brīdis kad ir jāielūkojas spogulī, jānopurina miega ēnu putekļi no plakstiņiem un jāgatavojas jaunai dienai. Un rītū mēs pamostamies jaunā veidolā, jautājums ir tikai cik mēs to pamanām un protam novērtēt jauno pieredzi. Vēlos, lai jūs domātu, nebaidītos teikt un ieteikt.

Līdz nākamai reizei!

Un rakstiet, ko Jūs vēlētos redzēt nākošajā numurā!

— avīzes redaktore — Ieva Valaine

Kas interesants citu tautu virtuvēs.

Š i f r ē t ā m ī k l a

Pirms ieiešanas īsteni

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 4 | _ | 9 | 10 | 7 | 11 | 12 | 9 | 4 | 5 | 4 |
ir jānovelk apavi un telpā jāsež uz zemiem spilveniem.

Lai noslaucītu rokas, tiek iedots

| 13 | 6 | 11 | 9 | 7 | _ | 14 | 15 | 6 | 10 | 16 | 6 | 7 Braucot uz Japānu ieteicams zināt, ka sushi nozīmē

| 1 | 17 | 16 | 18 | _ | 19 | 6 | 15 | 6 | kas tiek aptīta ap rīsu bumbiņu, bet | 11 | 10 | 13 | 20 | 18 | 9 | 2 | nozīmē zivis un citas jūras veltes, kas vārītas eļļā.

| 21 | 22 | 5 | 6 | 10 | 23 | 18 | _ | 17 | 14 | 6 | 10 | 5 | 6 | ir pazīstami visā pasaulē. To galvenā izejviela ir rīsi, bet par galda piederumiem tiek izmantoti irbulīši.

| 25 | 2 | 9 | 12 | _ | 13 | 2 | 8 | 2 | 9 | 12 | 5 | 18 | Dzimtene ir nevis Itālija, kā varētu likties, bet gan Ķīna. Itālijā tos ieveda | 1 | 3 | 2 | 9 | 8 | 12 | _ | 3 | 12 | 16 | 12 | Anglijā,

dodoties uz krodziņu, jāatceras, ka porter un stout ir | 24 | 6 | 10 | 19 | 7 | , | 11 | 18 | 13 | 23 | 7 | alus. Ale un bitter ir īsts | 19 | 2 | 18 | 25 | 2 | alus. ☺ Francija ir izcila zeme kulinārijas jomā. Katrā | 3 | 9 | 12 | 15 | 6 | 5 | 26 | 17 | ir sava īpaša virtuve, tā kā īstenībā franču virtuves vietā varētu runāt par Bretaņas, Provansas virtuvi utt. Esot tur, noteikti vērts ir nogaršot

| 16 | 19 | 2 | 7 | 2 | 7 | _ | 19 | 12 | 7 | 18 | 2 | 8 | 5 | 18 | Pastēti, Bordo sēnes un Burgundijas gliemežus. ☺

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 5 | _ | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 7 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | -

| 16 | 19 | 2 | 7 | 2 | 7 | _ | 19 | 12 | 7 | 18 | 2 | 8 | 5 | 18 | Pastēti, Bordo sēnes un Burgundijas gliemežus. ☺

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 5 | _ | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 7 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | -

Gribi balvu?

Sūti mīklas atšifrējumu uz tur9924@saule.va.lv vai ksa9901@saule.va.lv, vai atstāj pie dežurantes Cēsu ielā 4 un, ja paveiksies balva būs tava ☺

• Morāle: *Gribēt nav kaitīgi. Kaitīgi ir gribēt to, no kā patiesībā ir bail.*